

[Westermann.]

bevogtning af de danske Farvande; alene i Kraft af det ringe Antal Enheder, det drejer sig om, har den ikke nogen Mulighed for at være til Stede ethvert Sted, hvor der kan blive Tale om Neutralitetskrænkelse, og i det Øjeblik man ikke paa rimelig og rigtig Maade kan imødegaa Neutralitetskrænkelser, rummer dette, som jeg har paa-peget, en Mulighed for, at Danmark bliver inddraget i Krig. Men med det Værn, vi da vil have, er det uden Kampmuligheder.

Det er nævnt allerede af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at uden nogen Flaade, uden Artilleriskibe, uden artilleristisk Forsvar, som er vedligeholdt, ved Kystdefensionen, ligger København fuldkommen aaben for Bombardement fra Køge Bugt selv fra gamle Slagskibe af den ene eller den anden Nationalitet. Man kan ikke alene ikke forhindre det, men man kan heller ikke paa nogen Maade genere en saadan Beskydning af København. Jeg forstaaer da overhovedet ikke Rimeligheden af at diskutere et Regiment mere eller mindre i Jylland eller det ene eller det andet her eller der i det Øjeblik, enhver maa erkende, at København ligger fuldstændig aaben. Det er her i København, Udfaldet af Kampen afgøres. I det Øjeblik København er besat, er der overhovedet ikke Mulighed for at føre noget Forsvar videre i Danmark. Dette maa enhver erkende. Men Regeringen og Flertallet har ogsaa i Udvalget været denne Anke fuldkommen overhørig og har stædigen fortsat med Forsøg paa at gennemføre Ordningen, saaledes som den foreligger i Forslagsform.

Som vort Parti har hævdet, og som jeg allerede har paa-peget paa afgørende Punkter og maattet paa-pege, er dette ikke en ærlig Ordning, og efter hvad der er faldet af Udtalelser baade fra Forsvarsministeren, som jeg allerede har citeret, og ogsaa fra den radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, ved første Behandling, skulde man jo formode, at der i hvert Fald tilstræbtes en ærlig Ordning.

Det ærede Medlem Hr. Rager udtalte ved den Lejlighed Sp. 3538:

„Det er kun naturligt, at Regeringen, efter at have faaet den fulde politiske Magt her i Landet, ikke længere ønsker at fortsætte i tidligere Tidens Spor og arbejde med en uærlig Ordning. Det er naturligt, at Regeringen, naar den har det fulde Ansvar, ønsker tilvejebragt nye Love, efter hvilke de bevilgede økonomiske Midler er tilstrækkelig store til Opretholdelse af Hær og Flaade i den Ud-

strækning, som disse nye Love maatte forudsætte.“

Jeg har paa-peget, at disse Love, baade hvad Personel, Materiel, Opbygning, Nybygning og Kystdefension og meget andet angaar, ikke er ærlige og ikke kan tilfredsstille de Krav, som med Rimelighed kan stilles til dem. Det er synligt for enhver, at med det Værn, der foreslaas her, vil vi intet kunne udrette. Det vil formentlig ogsaa derigennem være tilstrækkelig klart for enhver, der ønsker at se til Bunds i disse Forslag, at der her i Danmark, i hvert Fald i Regeringspartierne, som gennemfører disse Lovforslag, ikke er nogen Vilje til Stede til virkelig at øve et Forsvar i det Øjeblik, vi skulde blive angrebet.

Over for de store Mangler, som Regeringens Forslag rummer, har de Konservative forsøgt at opbygge et Forslag over den samme tekniske Ramme, som Regeringsforslaget har, men, som det kun er naturligt, med større Udgifter, fordi det Maal, vi mener skal naas, ligger højere end Regeringens Krav til et dansk Søforsvar. Det er kun naturligt, at en Opbygningsperiode, naar man har for sømt Søforsvaret gennem 18 Aar, saaledes som man har gjort det herhjemme, maa medføre ret betydelige Udgifter. De Konservative har derfor stillet et helt Lovforslag som Ændringsforslag — for det maa være et helt Forslag, det kan ikke stykkes ud i enkelte Ændringsforslag. Dette Forslag — der fremtræder som Ændringsforslag Nr. 15 —, er ikke Udtryk for vort principielle Standpunkt, det er ikke det, vi maatte ønske, og ikke det, som den danske Nation kan naa til i økonomisk, personel og materiel Henseende; men det er det, vi mener der er Rimelighed for at faa gennemført under de foreliggende Forhold og med den Støtning, der er for et Forsvar inden for de forskellige Partier.

I det konservative Forslag, hvis Hovedpunkter jeg ganske kort vil paa-pege, har man ændret hele Centralledelsen, idet vi har ment — det mener jeg er rigtigt, og det vil den højtærede Forsvarsminister formentlig ikke kunne benægte —, at der navnlig for Chefen for Marinestaben har fundet en urimelig Ophobning af Arbejde Sted, en saadan Ophobning, at der ikke vil være nogen Mulighed for nogen Sinde at drage den paagældende, der dækker denne Stilling, til Ansvar for eventuelle Forseelser eller mangelfuld Udførelse af Arbejdet.

Vi har, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft allerede nævnte, i vort Forslag saavel for Hærens som for Søværnets Vedkommende oprettet et Forsvarsraad og